

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **O. D.**, zastoupeného opatrovníkem Bc. D. B., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 7. 2004, č. j. 24 Az 2109/2003 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 29. 9. 2003 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2003, č. j. OAM-4380/VL-07-15-TZ-2003, kterým byla jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zamítnuta jeho žádost o udělení azylu.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 7. 2004, č. j. 24 Az 2109/2003 - 19, byla žaloba zamítnuta. Rozsudek soudu byl žalobci zaslán na v té době známou adresu jeho pobytu P. S., J. C. a. s., Č. p. 197, S.; na této adrese si žalobce zásilku dne 2. 9. 2004 osobně převzal.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 9. 9. 2004 kasační stížnost, ve které uvedl důvody dle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.); požádal též o ustanovení tlumočníka a zástupce z řad advokátů. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tato žádost se však - s ohledem na zastavení řízení o kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl místo svého pobytu, ke kasační stížnosti byl pouze připevněn ručně psaný lístek, na kterém byla uvedena neúplná adresa: „P. 10, K. 67, u p. R. G.“. Jak lze vyvodit z obsahu úředního záznamu na č. l. 29 a žádosti o prověření

adresy na č. l. 30 soudního spisu, šlo o adresu, kterou pravděpodobně uvedl stěžovatel jako místo svého pobytu, dále je zde uvedeno, že stěžovatel špatně mluvil česky, a proto se přesnější adresu nepodařilo zjistit.

Krajský soud se obrátil na Oddělení cizinecké Policie v Praze s dotazem na zjištění adresy pobytu stěžovatele, od kterého se mu dostalo sdělení (na č. l. 30), že stěžovatel je od 15. 9. 2004 hlášen na adrese P. 9 – K., ul. T. 1026/67, u paní M. H.

Na tuto adresu zaslal krajský soud stěžovateli k jeho žádosti o ustanovení zástupce k vyplnění „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“. Zásilka obsahující toto „Potvrzení“ se dne 4. 10. 2004 vrátila soudu zpět s připojenou poznámkou doručovatele o tom, že stěžovatel je na uvedené adrese neznámý.

Skutečnost, že je stěžovatel neznámého pobytu, byla zřejmá i z podaného vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti, kterou soud obdržel 12. 10. 2004.

Krajský soud usnesením ze dne 26. 10. 2004, č. j. 24 Az 2109/2003 - 36 ustanovil stěžovateli z důvodu jeho neznámého pobytu opatrovníkem Bc. D. B., tajemnici krajského soudu a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

V kasační stížnosti neuvedl stěžovatel žádnou adresu svého pobytu, tuto nebylo možno zjistit ani z připojeného ručně psaného lístku. Na poslední známé adrese pobytu, kterou soudu sdělilo oddělení cizinecké policie nebyl stěžovatel znám a v evidenci pobytu žadatelů o azyl vedené žalovaným je posledním záznamem o pobytu stěžovatele adresa P. S., z něhož stěžovatel odešel 2. 9. 2004. Od této doby není pobyt stěžovatele žalovanému znám a adresu jeho pobytu se krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo úspěšně zjistit.

Nemožnost zjistit místo stěžovatelova pobytu bránila již od 9. 9. 2004 rozhodnutí ve věci, jelikož krajský soud nemohl stěžovatele vyzvat k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů pro rozhodnutí o jeho návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel sám si žádného zástupce nezvolil, ačkoli pro řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Zastoupení advokátem je tak podmínkou řízení o kasační stížnosti *sine qua non*; není-li tato podmínka splněna, a v daném případě ani nebylo možno tento nedostatek podmínky řízení odstranit, Nejvyšší správní soud se nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu „vydat rozhodnutí ve věci“).

Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu